

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۸/۱۸

محمد انور آخري

پاچا امان الله د انگرېزي استخباراتو په توطيو کې

لومړۍ برخه

د هېواد د خپلواکۍ د سلمې کلزي په پار

دا بنسټه خبره ده چې د شاه امان الله خان پاچاهي د انگرېزي استخباراتو د توطيو له امله له منځه ولاړه، خو د پاچا په پرځولو کې انگرېزان خپل لاس لرل نه مني او اوس چې نږدې نوي کلونه تېر شوي دي بيا هم نه غواړي د امان الله خان د راپرځولو په اړه څوک پوه شي او چا ته اجازه نه ورکوي چې د امان الله خان اړوند اسناد د دوی په آرشیفونو کې وگوري چې د بېلگې په توگه د امريکايي ليکوالي او ژورنالستي هغه خبرې چې په خپل کتاب (اور په افغانستان کې) يې ليکلي دي وړاندي کوي: «د امان الله د قضيو په باب ټولو افغانانو يوه مفکوره درلودله، هغه دا چې برتانويانو په مشورې سره توطئه جوړه کړي وه، چې د هغه له شر څخه ځان خلاص کړي.» نوموړي ليکواله وړاندې ځي او وايي: «کله چې زه لندن ته، د هندي دفتر کتابخاني ته ولاړم، چې د هغو وختونو اسناد مطالعه کړم، ما غوښتل چې هغه ليک ووينم، چې انگرېزانو په کې ليکلي وو: (راځئ چې د امان الله له شر څخه ځان خلاص کړو) خو د ارشيف کارکوونکو اجازه رانه کړه، چې هغه اسناد وگورم ... انگرېزانو د امان الله د سقوط کنترول په خپل لاس کې درلود.»

له بل پلوه انگرېزانو په خپلو شېبټاني کړنو باندې پاچا امان الله و غولاهو، د امان الله خان نيت د خپلو خلکو او هيواد پر وړاندې پاک ؤ او هيله يې دا وه چې هيواد ودان او پرمختگ وکړي او د غربي هيوادونو په ليکه کې ودرېږي، نه يوازې دا چې د پاچا نيت د خپلو هيوادوالو پر وړاندې سپيڅلی ؤ بلکه د خپلو انگرېزي دښمنانو پر وړاندې يې هم بنه نيت درلود، له بده مرغه چې پاچا په دې نه ؤ خبر چې دې ده ريفورمونه (اصلاحات) د افغانستان په شان په يوه اسلامي او سخت دريزه ټولنه کې څه ډول پايې لري او له څه ډول هډماتي دښمن سره ښکېل او څه رنگ د خپلو دښمنانو پلانونه د خپلې پاچاهۍ د تباه کولو په خاطر پلي کوي. انگرېزانو پاچا تر هغې پورې پر ځان باوري کړی ؤ چې، که امير ته به يو چا وويل چې د حکومت د ياغي ډلو او ټپلو په روزلو، پاللو او نورو دسيسو کې د انگرېزانو پوره لاس دی نو امير به د هغوی په خبرو باور نه کولو، پاچا په داسې حال کې چې د قبایلو له يوې ډلې سره يې د خپلو مسابلو په اړه خبرې کولې وويل: «د برتانيې د حکومت غړي زما ملگري دي او هېڅوک بايد داسې خوشو خبرو ته غوږ ونه نيسي چې برتانيه د ياغيانو ملا تر کوي.»

انگرېزانو د پاچا امان الله د پاچاهۍ د له منځه وړلو په موخه دننه په افغانستان او له ډيورنډ کرښې آخوا له ملايانو، غلو، لار و هوونکو او نور ډول، ډول بدماشانو او غدارانو څخه کار واخيست. د انگرېزي اجنټانو له جملې څخه چې له ټولو څخه خطرناک واقع شو، حبيب الله کلکاني (بچه سقاؤ) ؤ.

د سقاؤ زوی په لومړيو کې د کلکانو ملک محسن مزدور ؤ، ملک محسن بې سواده او جاهل سړی ؤ او د امان الله خان د کړنو مخالف ؤ، د سقاؤ زوی هم د خپل بادر په شان جاهل او نادان ؤ نوموړي په کال (۱۹۲۰، ز) کې د پوځ د نمونې په قطعه (قطعه نمونه) کې عسکري کړي وه ... سره له دې چې په يوه بنه قطعه کې عسکر ؤ، خو له بده مرغه چې د عسکرۍ په دوره کې يې هم د عادت له مخې غلاوي کولې چې يو ځل هم د کوهدامن د محلي حکومت له خوا په کال (۱۹۲۴، ز) کې بندي شوی هم ؤ... چې ورو، ورو دغه غل (د افغانستان د دښمنانو لخوا) په يوه سياسي توطيه گر باندې بدل شو.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

د سقاؤ زوی چې یو سوچ بی سواده ؤ، نو ځکه به یې په هر ځای کې په آزاده او بی پردې توگه خبرې کولې، د خبرو نزاکت (او د ژبې عفت) یې نه درلود، خو مقابل لوري ته یې کتل، په خبرو کې یې مبالغه نه کوله او درواغ یې هم نه ویل، رد او (بېباکه) سرې ؤ، چې لاندې پېښه یې ښه بېلگه ده:

قاري دوست محمد د خپلو ملگرو رپوټ د سقاؤ زوی ته ورکړ، چې غوښتل یې د جمعي په ورځ سقاؤ ووژني، سقاؤ هغه کسان د قاري دوست محمد د راپور پر بنسټ ونيول او د اعدام امر یې پرې وکړ، خو قاري دوست محمد یې پورې واهه او وپي ويل: «ای دؤس(دیوټ) با رفقای خود خیانت کردی، اعدامش کنید!» هغه مهال چې د سقاؤ زوی د ډیورنډ له کرښې څخه اوبنتی ؤ د انگریزانو له استخباراتو سره یې اړیکې درلودلې او هلته یې له خواجه بابو خان چې د انگریزانو له استخباراتو (سي، ای، ډي) سره یې کار کولو لیدنه وکړه ... د سقاؤ زوی د کورمې په پاره چنار کې [د هغه وخت د انگرېزي حکومت له خوا] د غلا پر جرم، په یوولسو میاشتو بند محکوم شو، خو ډېر زر په مرموزه توگه، له بند څخه خوشی شو، [په ټوله نړۍ کې له بنديخاني څخه د یو سیاسي محکوم بندي خوشي کول، یوازې د استخباراتو واک دی، تر څو د خپلو موخو لپاره یې وکاروي، په دې بنسټ ویلي شو چې له بند څخه د سقاؤ زوی خوشي کول، د انگریزانو د استخباراتو لخوا ترسره شوي دي.] او افغانستان ته راستون شو دا هغه وخت ؤ چې د کابل په ختیځ کې د ناآرامیو لومړنۍ مرحلې مخ په پېل کېدو وې. سقاؤ د انگریزانو د استخباراتو له خوا په نامخامخ توگه، د څو تنو ملایانو له لوري وهڅول شو، تر څو امیرامان الله خان ترور کړي او یا د حکومت پر وړاندې جگړه وکړي، په دې اړه سقاؤ، وروسته له هغې چې واک ته ورسید، د خپلو تېرو حالاتو په تړاو یې حاضرینو ته داسې وویل: «... د بېرته راتلو په وخت کې د پدیکوټ کلي ته ورسیدم، د جمعي ورځ وه مسجد ته ولاړم چې یوه ملا د منبر څخه د کفر پر وړاندې د جهاد وعظ کاوه، نو کله چې د ده خبرې پای ته ورسیدلې، نو زه ورغلم او له ده څخه مې د خیر د دعا غوښتنه وکړه، ملا دعا راته وکړه او وپي ويل: «د جومات څخه په وتلو سره د لارې په سر کې به یوه ونه وویښي، د هغې ونې لاندې ځمکه وکینده او هر څه دې چې وموندل له ځان سره یې واخله.»

د سقاؤ زوی زیاتوي چې ما په بیړي سره هغه کار وکړ، چې څلور ټوپک، کارتوس او زر نقدی روپۍ مې ترلاسه کړې او له ځان سره مې واخیستي، کله چې له لغمان څخه د کوه دامن پر لوري روان وم، یو ځل بیا په لاره کې د یو ملا سره مخامخ شوم او د امان الله پر وړاندې یې د جهاد امر راته وکړ، د پغمان د جشن په ورځو کې چې امان الله د پغمان د ننه په تیاتر کې ؤ. ورپسې د یو بل ملا سره مخ شوم، چې ماته یې د اسلام د دین پر بنسټ، حکم وکړ چې، امان الله ووژنم، خو د دې لپاره چې د مسلمانانو جشن خراب نه شي دا کار مې ونه کړ، کله چې کوه دامن ته وگرځیدم یو بل ملا ولیدم چې د پغمان ملا غوښتنه یې تکرار کړه، زه تگاب ته ولاړم (چې غلام محمد خان د تگاب فرقه مشر ؤ)، وروسته د تگاب اخون زاده صاحب ملا حمید الله خان وروغوښتم او د امان الله خان د وژلو له پاره یې لاره راوښودله او ځینې د پروان خانان یې زما د مرستې لپاره راوغوښتل او ما هم د هغه (امان الله خان) د راغورځولو هوډ وکړ او په کابل باندې مې حمله پیل کړه.

دا شان د سقاؤ د مورال د لوړولو په خاطر د خبیر په دره، د سلیمان په سرای کې یوه ملا یو تعویذ ورکړی ؤ او په هغه کې لیکل شوي وو: «خبیر دی چې له قانوني [د ښو خلکو] کسانو سره دې بی رحمانه رویه کړي ده، د خدای نظر به پر تا باندې وي» هغه تعویذ د نظر بندۍ [تبغ بندۍ] ؤ.

وروسته له هغې چې سقاؤ له پېښور او کرمې څخه شمالي ته ورسید، په کاپیسا او پروان کې یې د غلو ډله جوړه کړه او په غلاوو او لارو هلو یې پیل وکړ، دوی به د شپې له خوا غلاوي کولې او د ورځې به په غرونو کې پټیدل... د سقاؤ د زوی دارامانو هغه کاروانونه لوتول، چې تجارتي مالونه به یې ورل راوړل او د گمرک مقاماتو ته به یې د لوټ شویو مالونو رسیدونه ورکول... تر هغې چې د سقاؤ زوی دوه تنه هندي تجاران وټښتول او د هغوی کورنۍ یې اړې کړلې چې د هغوی د خوشي کیدو په خاطر شپږ زره روپۍ ورکړي.

د سقاؤ د زوی کار تر هغه ځایه ورسید چې یوه اندازه د دولت پیسې چې د بلخ ولایت څخه کابل ته راوړل کیدلې، لاره یې ورته ونيوله او د دولت خزانه یې لوټ کړه، خو د ځایي حکومت له خوا تعقیب نه شو... .

د سقاؤ زوی د کابل په شمال کې امنیتي وضع خرابه کړي وه، نو د کوه دامن خلکو نوموړی یوازې یو یاغي نه بلکه د یوه اتل او خپل رهبر په توگه پېژندلو... ځکه چې د دوی ډېری کسان د ده په شان غله او لاره وهونکي وو. له بده مرغه چې حکومت د سقاؤ سره د پکتیا د گود ملا(عبدالله گردیزی) او ملا عبدالرشید په شان جگړه ونه کړه، چې په نطفه کې یې د هغه فعالیتونه شنډ کړي وو، بلکه پر عکس د سقاؤ سره یې د روغې جوړې لاره غوره کړه، سره له دې چې د سقاؤ زوی، نه د گود ملا په شان دیني عالم ؤ، نه په خپله ژمنه ولاړ او نه خو د قرآن په ژمنه تړلی ؤ. د سقاؤ د زوی فعالیتونه ورو په ورو مخ پر زیاتیدو شول نو کله چې نوموړي د دولت کمزوري ولیدله، څو تنه د دولت عسکر، چې کابل ته روان وو، په یوه ناڅاپي برید کې ووژل، احمدعلي خان چې د تنظیمه رئیس ؤ او د سقاؤ سره د روغې جوړې په خبرو بوخت ؤ، له مرکز کابل سره یې پېښه شریکه کړه او په اړه یې واک ترلاسه کړ تر څو له سقاؤ سره روغه وکړي... رئیس احمدعلي خان یوازې له دوه تنو ساتونکو سره د سقاؤ زوی ته ورغلو او په نتیجه کې یې له حبیب الله سقاؤ او سیدحسین سره د قرآن په لمن لیک کې یو تړون لاسلیک کړ، په تړون کې د سقاؤ

زوی ومنله چې له مخالفت او شرارت څخه به لاس اخلي، له بلي خوا دولت هم ومنله چې د سقاؤ او ملگرو جرمونه به يې بښل کيږي، احمدعلي خان د يو بي ساري تړون سره يو ځای، د سقاؤ زوی او سيد حسين له ځانه سره سرای خواجه ته راوستل او د دفاع وزير ته يې خبر ورکړ چې (۸۲) توپک، مرمی، تنخوا او د غونډ مشري (ډگروالی) رتيې دي دواړو سقاؤ او سيدحسين ته ورکړل شي. امان الله خان د دفاع وزارت، مالي وزارت او د تنظيميه رئيس احمدعلي خان په عنوانونو فرمانونه صادر کړل او د احمدعلي خان او غلو تر منځ تړون يې تصديق او پلي کړ، (۸۲ ميله ۳۰۳، بورد توپک) (۱۶۴۰) گدی مرمی او د کال درې، درې زره افغانی دواړو غلو ته او (۳۶۰) افغانی يې د دوی هر يوه غله ته وټاکلي...

د لومړی برخي پای